

Uzasadnienie

W dniu 03.11.2015r. radca prawny Z. K. złożył do Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu J. J. w związku z nieetycznym zachowaniem, związanym z uzasadnionym podejrzeniem popełnienia przez nią przestępstwa z art.270 par.1 k.k.

W dniu 28.07.2016r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego na podstawie art.313 §1 i 2 k.p.k. w zw. z art.74(1) ustawy z dnia 6.07.1982r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2014r. poz.637) wydał postanowienie o przedstawieniu radcy prawnemu J. J. zarzutu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, polegającego na tym, że w okresie od 10.06.2010r. do 18 września 2012r. w L., działając w krótkich okresach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, będąc pracownikiem Kancelarii (...) i Radców Prawnych na stanowisku dyrektora ds. prawnych podrabiała podpisy radcy prawnego Z. K. t.j. naruszenie przepisu art.6 ust.1 i art.28 ust.5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego oraz art.64 ust.1 ustawy z dnia 6.07.1982r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U z 2016r. poz.233).

Po zebraniu i przeanalizowaniu materiału dowodowego w dniu 15 stycznia 2019r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego złożył do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego wniosek o ukaranie radcy prawnego J. J., obwinionej o to, że w okresie od maja 2010r. do marca 2013r. w L., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, będąc pracownikiem Kancelarii (...) i Radców Prawnych na stanowisku dyrektora ds. prawnych, podrabiała podpisy radcy prawnego Z. K., przy czym:

1. w czerwcu 2010r. w L. podrobiła podpis radcy prawnego Z. K. na przedsądowym wezwaniu do zapłaty z dnia 10 czerwca 2010r. skierowanym do M. H.;

2. w czerwcu 2012r. w L. podrobiła podpis radcy prawnego Z. K. w pozwie o zapłatę z dnia 22.06.2010r. w sprawie z powództwa L. S.-N.-und O. in der B. (...) przeciwko M. H., skierowanym do Sądu Rejonowego w (...), sygn. akt I C (...);

3. (...) wrześniu 2012r. w L. podrobiła podpis radcy prawnego Z. K. na piśmie procesowym pełnomocnika powoda z dnia 5 września 2012r. w sprawie z powództwa L. S.-N.-und O. in der B. (...) przeciwko M. H., toczącej się przed Sądem Rejonowym w (...), sygn. akt I C (...);

4. w dniu 5 września 2012r. w L. podrobiła podpis radcy prawnego Z. K. na pełnomocnictwie substytucyjnym udzielającym substytucji radcy prawnemu T. S. w sprawie z powództwa L. S.-N.-und O. in der B. (...) przeciwko M. H., toczącej się przed Sądem Rejonowym w (...), sygn. akt I C (...);

5. (...) wrześniu 2012r. w L. podrobiła podpis radcy prawnego Z. K. na wniosku z dnia 18 września 2012r. o doręczenie kserokopii protokołu posiedzenia sądu z dnia 13.09.2012r. w sprawie z powództwa L. S.-N.-und O. in der B. (...) przeciwko M. H., toczącej się przed Sądem Rejonowym w (...), sygn. akt I C (...);

tj. naruszenie przepisu art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6.07.1982r. o radcach prawnych (t.j.: Dz. U. z 2018 poz. 2115) w zw. z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały Nr 8/ (...) Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28.12.2010r. oraz w zw. z art. 270§1 kodeksu karnego i w zw. z art. 12 kodeksu karnego.

W trakcie trwającego postępowania Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego ustaliła, że przeciwko radcy prawnemu J. J. toczyło się postępowanie karne, które zostało zakończone prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w (...), który na mocy wyroku z dnia 24 maja 2018r., sygn. akt II K (...) uznał oskarżoną J. J. winną popełnienia zarzucanego jej czynu i skazał na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 1 roku.

Przesłuchana w charakterze obwinionej radca prawny J. J. przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu, wyjaśniając, iż faktycznie podrabiała podpisy radcy prawnego Z. K., jednakże czyniła to na jego prośbę i za jego zgodą. Obwiniona podała, że z pokrzywdzonym była na stopie przyjacielskiej i chciała mu pomóc. Nadto radca prawny wyjaśniła, iż podrabianie podpisów odbywało się również za wiedzą i zgodą mec. (...). Wobec tego obawiała się,

że gdyby odmówiła, to mogła stracić pracę. Na zakończenie przesłuchania obwiniona wyraziła wolę dobrowolnego poddania się karze.

W dniu 7 lutego 2019r. obwiniona na podstawie art.387 k.p.k. złożyła wniosek o dobrowolne poddanie się karze bez przeprowadzanie postępowania dowodowego. Radca prawny J. J. wniosła o wymierzenie jej kary zawieszenia prawa do wykonywania zawodu na okres 3 miesięcy oraz zwolnienia jej od obciążania kosztami postępowania dyscyplinarnego. W uzasadnieniu wniosku obwiniona wskazała, że w/w wyrokiem (...), Wydział II Karny z dnia 24.05.2018r. została skazana na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 1 roku oraz na karę grzywny w wysokości 4.000 zł oraz kosztów sądowych w wysokości 620 zł. Obwiniona wskazała, że jej obecne wynagrodzenie wynosi 2500 netto. Ma dwie niepełnoletnie córki na utrzymaniu. Ponadto leczy się w (...).

Na rozprawie w dniu 20 lutego 2019r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny rozpatrzył złożony przez obwinioną wniosek o dobrowolne poddanie się karze. Obwiniona podtrzymała swój wniosek. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wyraziła zgodę na orzeczenie kary według wniosku obwinionej radcy prawnej J. J.. Podobnej zgody udzielił prawidłowo zawiadomiony i obecny na rozprawie pokrzywdzony Z. K.. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uzależnił jedynie uwzględnienie wniosku od dokonania w nim określonej zmiany, t.j. zapłaty przez obwinioną kosztów postępowania dyscyplinarnego w kwocie 1.000 zł. Wskazał także, że wraz zaproponowaną karą zawieszenia wykonywania zawodu Okręgowy Sąd Dyscyplinarny musi orzec zakaz patronatu na proponowany okres 2 lat. Na te zmiany przystali zarówno obwiniona jak i Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego oraz pokrzywdzony.

Wobec powyższego wskutek ziszczenia się wszystkich przesłanek z art.387 k.p.k. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wymierzył obwinionej karę 3 miesięcy zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego wraz z pozbawieniem możliwości sprawowania patronatu na okres 2 lat. Koszty postępowania dyscyplinarnego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił ostatecznie na kwotę 1.0000 zł.

Zgodnie z art. 387 k.p.k. do chwili zakończenia pierwszego przesłuchania wszystkich oskarżonych na rozprawie głównej **oskarżony, któremu zarzucono przestępstwo zagrożone karą nieprzekraczającą 15 lat pozbawienia wolności, może złożyć wniosek o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie mu określonej kary lub środka karnego**, orzeczenie przepadku lub środka kompensacyjnego bez przeprowadzania postępowania dowodowego. **Wniosek może również dotyczyć wydania określonego rozstrzygnięcia w przedmiocie poniesienia kosztów procesu.** Jeżeli oskarżony nie ma obrońcy z wyboru, sąd może, na jego wniosek, wyznaczyć mu obrońcę z urzędu.

Przed uwzględnieniem wniosku o wydanie wyroku skazującego sąd poucza oskarżonego o treści art. 447 § 5. **Sąd może uwzględnić wniosek o wydanie wyroku skazującego, gdy okoliczności popełnienia przestępstwa i wina nie budzą wątpliwości, a cele postępowania zostaną osiągnięte mimo nieprzeprowadzenia rozprawy w całości; uwzględnienie wniosku jest możliwe jedynie wówczas, gdy nie sprzeciwia się temu prokurator, a także pokrzywdzony należycie powiadomiony o terminie rozprawy oraz pouczonej o możliwości zgłoszenia przez oskarżonego takiego wniosku.** Sąd może uzależnić uwzględnienie wniosku oskarżonego od dokonania w nim wskazanej przez siebie zmiany.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że okoliczności popełnienia przewinienia dyscyplinarnego oraz wina radcy prawnego J. J. nie budziły wątpliwości, a cele postępowania zostały osiągnięte mimo nieprzeprowadzenia rozprawy w całości. Na orzeczony wymiar kary wyrazili zgodę zarówno Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego jak i pokrzywdzony należycie zawiadomiony o terminie rozprawy. Również dokonana (...) wniosku przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zmiana w zakresie kosztów mieściła się w granicach regulacji prawnej, dotyczącej wniosku o dobrowolne poddanie się karze. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przychylając się do wniosku obwinionej J. J. wziął również pod uwagę, że przeciwko tej samej obwinionej toczyło się dodatkowe, osobne postępowanie dyscyplinarne, którego zarzuty były również objęte i osądzone w/w wyrokiem (...), Wydział II Karny z dnia 24.05.2018r., i do której obwiniona złożyła wniosek o dobrowolne poddanie się karze w wymiarze 1 roku zawieszenia jej prawa do wykonywania zawodu.

Zważyć należy także, że Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. postanowieniem z dnia 25 lipca 2018r., sygn. akt OSD 34/18 zastosował środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego zawieszenia w czynnościach zawodowych obwinionej J. J.. Zatem rzeczywisty okres niewykonywania przez obwinioną radcę prawnego J. J. zawodu radcy prawnego do czasu wydania pierwszego orzeczenia w sprawie przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny trwał prawie 7 miesięcy.

Wobec powyższego w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego orzeczona kara przy uwzględnieniu sankcji jakie z tytułu tych samych czynów zabronionych i deliktów dyscyplinarnych poniosła obwiniona J. J. jest właściwa i wystraszająca dla osiągnięcia celów kary.

O kosztach postępowania na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. orzeczono na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art., 387 § 1 k.p.k.

Obwiniona została pouczona o treści 447§5 k.p.k.

Niniejsze orzeczenie nie jest prawomocne. W terminie 14 dni od daty otrzymania orzeczenia z uzasadnieniem przysługuje odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w W. za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) W..